

Книга Даниїла — Номер сто сімдесят п'ять

Прославлений Христос: пророчі паралелі у Даниїлі та Об'явленні

Jeff Pippenger

2024-04-05

Видіння Христа у десятому розділі книги Даниїла є тим самим видінням, яке Іван бачив в Об'явленні. Це було видіння «*marah*», яке є жіночою формою видіння «*mareh*» вигляду Христа. «*Mareh*» — це видіння двох тисяч трьохсот років, і його основне значення — «вигляд». «Вигляд» Христа і у Даниїла, і в Івана був видінням прославленого Христа.

І двадцять четвертого дня першого місяця, коли я був на березі великої ріки, що зветься Хіддекел, я звів очі свої й побачив: аж ось один чоловік, зодягнений у лляне вбрання, а стан його був підперезаний щирим золотом Уфаза. Його тіло було подібне до берилу, обличчя — як вигляд блискавки, очі — як вогненні лампи, а руки й ноги за виглядом були, мов відполірована мідь; і голос його слів був, мов голос великого натовпу. Даниїла 10:4-6.

Слово «*mareh*», що означає «вигляд», у цьому уривку перекладено як «вигляд блискавки». Це слово в десятому розділі вжито чотири рази: двічі його перекладено як «видіння», а двічі — як «вигляд». Його також ужито ще тричі в жіночій формі. Слово «*marah*» — це жіноча форма поняття «вигляд» у значенні видіння. Воно визначається як «дзеркало» і є «каузативним» прислівником, який спричиняє щось, коли його бачать.

Каузативний прислівник утворений від прикметника, що спричиняє щось статися або породжує ефект. У мові та граматиці він часто стосується дієслів або конструкцій, які виражають ідею спричинення того, що хтось або щось виконує дію чи зазнає стану.

Наприклад, у реченні «*She made him laugh*» дієслово «*made*» є каузативним, оскільки воно вказує, що підмет (вона) спричинила те, що додаток (його) виконав дію (сміятися).

"Я віддав свою машину в ремонт." (У цьому реченні підмет «я» спричинив те, що хтось інший відремонтував машину.)

Вона змусила своїх студентів готуватися до іспиту. (Тут підмет — «Вона», яка змусила своїх студентів зайнятися підготовкою до іспиту.)

"Він підстригся." (У цьому випадку підмет «він» спричинив те, що хтось інший підстриг йому волосся.)

Компанія доручила відремонтувати будівлю. (У цьому реченні компанія спричинила те, що хтось інший здійснив ремонт будівлі.)

Ми зробимо так, щоб діти допомагали по дому. (Тут підмет «Ми» планує спонукати дітей взяти участь у дії допомоги по дому.) У кожному з цих прикладів каузативні дієслова (*had*, *made*, *got*, *get*) вказують, що підмет спричиняє те, що хтось інший виконує дію, задану

основним дієсловом (repaired, study, cut, renovated, help).

Видіння «mareh» вигляду, коли воно виражене у формі жіночого роду «marah» і визначається як «дзеркало», вказує на те, що видіння прославленого Христа відтворюється в тих, хто споглядає це видіння. Коли Даниїл побачив «вигляд» Христа, як блискавку, певна категорія людей у страху розбіглася, але в Даниїла це спричинило чудесну внутрішню зміну.

І тільки я, Даниїл, бачив це видіння; бо люди, що були зі мною, не бачили того видіння; але великий страх напав на них, і вони повтікали, щоб сховатися. Тому я залишився сам, і бачив те велике видіння, і не залишилося в мені сили: бо пишнота мого виду в мені обернулася на тління, і я не втримав сили. Даниїла 10:7, 8.

Істина представлена єврейським словом «істина», яке утворене першою, тринадцятою й останньою літерою єврейського алфавіту. Перша літера й остання літера для Христа завжди є тими самими, бо Альфа й Омега завжди представляють кінець разом із початком. Середня, або тринадцята, літера представляє бунт. Даниїл говорить: «Я, Даниїл, один бачив це видіння», але мужі, що були з Даниїлом, які жили в бунті, «не бачили цього видіння». Отже, Даниїл «один» «бачив велике видіння». На початку й наприкінці лише Даниїл бачив видіння, а друга згадка спричинила те, що ті, хто втік, виявили свій бунт. Даниїл представляє Божий народ в останні дні, який змінюється на образ Христа через процес споглядання Його образу. Ми маємо дивитися на видіння «дзеркала».

Ми повинні мати пізнання Бога через живий досвід. Якщо ми будемо продовжувати пізнавати Господа, ми зрозуміємо, що Його вихід приготований, як ранок. Христос закликає нас бути сповненими всією повнотою Божою. Тоді ми зможемо по-справжньому представляти досконалість християнської релігії. 'Хто питиме воду, яку Я дам йому, — ніколи не буде спраглий; але вода, яку Я дам йому, стане в ньому джерелом води, що б'є в життя вічне', — заявляє Спаситель. Христос хоче, щоб ми були співпрацівниками з Ним. Коли ми звільнимся від власного 'я', Він дасть нам Свою благодать, щоб ми передавали її іншим. Дві оливкові гілки, які через дві золоті трубки виливають із себе золоту олію, неодмінно забезпечать очищені посудини світлом і втіхою, і надією, і любов'ю для тих, хто в потребі. Ми повинні віддавати Богові більше, ніж уривчасте служіння. Але зробити це ми можемо тільки навчаючись від Ісуса, плекаючи Його лагідність і покору серця. Сховаємося в Бозі. Матимемо довіру до Нього. Перебуваймо в Христі. Тоді ми всі, 'з відкритим обличчям, як у дзеркалі, споглядаючи славу Господню, змінюємося в той же образ від слави в славу', — від характеру до характеру. Бог не очікує від тебе чи від мене неможливого. Споглядаючи Його, ми можемо змінюватися в Його образ." Signs of the Times, 25 квітня 1900 р.

У десятому й дев'ятому розділах книги Даниїла Гавриїл подає Даниїлові тлумачення зовнішнього та внутрішнього видінь пророцтва, і перше твердження Даниїла в першому вірші десятого розділу полягає в тому, що він мав розуміння обох видінь, представлених як «річ» і «видіння». Це розуміння він одержав наприкінці двадцяти одного дня, упродовж яких перебував у жалобі. Ці двадцять один день завершилися приходом Михаїла архангела.

Число двісті двадцять і число двадцять два, яке є десятиною, або десятою частиною, від двохсот двадцяти, є символом поєднання Божественності з людяністю, і саме на двадцять другий день Даниїл був змінений в образ Христа.

Я не їв смачного хліба, ані м'ясо, ані вино не входило до моїх уст, і зовсім не намащувався, аж поки не сповнилися три повні тижні. А двадцять четвертого дня першого місяця, коли я був при березі великої ріки, що зветься Хіддекел, тоді звів я очі свої й поглянув, і ось один чоловік, зодягнений у лляну одежу, і стан його був підперезаний щирим золотом Уфазу. Даниїла 10:3-5.

Даниїл представляє Божий народ останніх днів, який через Боже пророче Слово усвідомив, що його було розсіяно, і який оплакує свій стан розсіяння та шукає світла. Їхній стан розсіяння зображено як долину мертвих сухих кісток у тридцять сьомому розділі книги Єзекіїля. Кістки мертві, і вони розкидані, але вони ототожнюються як дім Ізраїлів. Дім Ізраїлів останніх днів — це сто сорок чотири тисячі. Вони розсіяні, так само як Даниїл усвідомив це з книг Єремії та Мойсея. У Єзекіїля мертвий стан вказує на те, що вони усвідомлюють свій стан.

Тоді він сказав мені: Сину людський, ці кістки — весь дім Ізраїлів; ось вони кажуть: наші кістки висохли, і наша надія пропала; ми відтяти. Єзекієль 37:11.

Дім Ізраїлів, який є тими кістками, проголошує, що вони «відтяти по частинах». Вони визнали свій розпорошений стан. Дім Ізраїлів останніх днів виконує притчу про десять дів буквально, і в історії міллеритів виконання — визнання того, що їх було відтято по частинах, — було розпізнане тоді, коли мудрі діви зрозуміли, що вони перебувають у часі зволікання, а також що час зволікання був окремим періодом притчі. Ті в Єзекіїлі, хто визнають свій розпорошений стан, — це ті, хто після першого розчарування визнали, що вони перебували в часі зволікання.

І кістки Єзекіїля, і мудрі з притчі про десять дів, представлені жалобою Даниїла протягом двадцяти одного дня. Після двадцяти одного дня, на двадцять другий день, Михаїл зійшов, і Даниїл отримав видіння прославленого Христа, яке перетворило Даниїла в образ Христа. Мудрі діви і мертві кістки також мають пройти через перетворення, здійснене дзеркальним видінням.

Даниїл, мертві кістки Єзекіїля та мудрі діви міллеритської історії, усі узгоджуються з двома свідками, вбитими в одинадцятому розділі Об'явлення. Мойсей та Ілля були вбиті, але мали воскреснути наприкінці трьох з половиною символічних днів. Мойсей був воскресений Михаїлом, як зазначено в книзі Юди.

Однак архангел Михаїл, коли сперечався з дияволом за тіло Мойсея, не наважився висунути проти нього наклепливе обвинувачення, але сказав: Нехай Господь докорить тобі. Юда 1:9.

У десятому розділі книги Даниїла Даниїл отримує дзеркальне видіння, коли Михайло спускається після двадцяти одного дня скорботи. Саме голос Михайла воскрешає мертвих.

Бо сам Господь зійде з неба з вигуком, при голосі архангела і при сурмі Божій, і мертві в Христі воскреснуть першими. 1 Солунян 4:16.

Десятий розділ книги Даниїла визначає перехід від лаодикійського руху третього ангела до філадельфійського руху третього ангела. Він узгоджується з двома свідками одинадцятого розділу книги Одкровення, мертвими кістками тридцять сьомого розділу книги Єзекіїля, мудрими дівами у притчі про десять дів та міллеритами, які сповнили цю притчу. Гавриїл надав тлумачення видінню великого дзеркала, завершуючи працю тлумачення, яку він розпочав у дев'ятому розділі. Тлумачення було здійснене тим, що Гавриїл окреслив пророчу історію, наведену в одинадцятому розділі, яка насправді продовжується в перших трьох віршах дванадцятого розділу. А потім у четвертому вірші дванадцятого розділу Даниїлові сказано запечатати свою книгу.

У десятому розділі книги Даниїла, "рядок за рядком", Даниїл представляє Божий народ останніх днів, який також у другому розділі книги Даниїла представлений як такий, що ревно шукає (під загрозою смерті) зрозуміти зовнішнє пророче послання, представлене таємним образом звірів Навуходносора. Він також прагне зрозуміти видіння внутрішнього пророчого послання, представленого двома тисячами трьома сотнями днів. Після двадцяти одного символічного дня скорботи в десятому розділі, його нарешті представлено як такого, що розуміє обидва одкровення. Це розуміння здійснюється, коли архангел сходить, і його торкаються тричі.

Його досвід із Михаїлом, видіння про Михаїла, яке бачить лише він, готує його до прийняття повного тлумачення як внутрішніх, так і зовнішніх пророчих видінь. Цей досвід подано, рядок за рядком, у дуже докладний спосіб, якщо поєднати його з тридцять сьомим розділом Єзекіїля, одинадцятим розділом Об'явлення та шостим розділом Ісаї. У одинадцятому розділі той вірш, де Гавриїл поєднує два видіння, — десятий, бо там цар півночі просувається до фортеці, але не далі. Фортеця у тому вірші — це народ, або столиця, або цар Єгипту, як визначено Ісаєю в сьомому розділі.

Бо головою Сирії є Дамаск, а головою Дамаска — Рецін; і за шістдесят і п'ять років Єфраїм буде розбитий так, що не буде народом. А головою Єфраїма є Самарія, а головою Самарії — син Ремалії. Якщо не повірите, то не встоїте. Ісаїя 7:8, 9.

У десятому вірші одинадцятого розділу Даниїла цар півночі підходить до кордону Єгипту, і цей вірш визначає його як «фортецю» Єгипту (царя півдня). Можна показати, що десятий вірш представляє 1989 рік, коли Радянський Союз був змитий папством та його проксі-армією — Сполученими Штатами. Це була перша з трьох проксі-війн, які зрештою переходять у Третю світову війну під час третьої проксі-війни (Паній). Друга проксі-війна представлена віршами одинадцятим і дванадцятим і нині відбувається в Україні, де Росія представляє царя півдня, так само як Радянський Союз представляв царя півдня у своїй поразці 1989 року.

У минулому я вживав вислів «холодна війна», щоб провести відмінність між цими трьома опосередкованими війнами та світовими війнами. В Україні фактично відбуваються

справжні воєнні дії, тож це насправді не холодна війна, але це опосередкована війна між папством і його союзниками та Росією. Проте має бути третя світова війна, у якій фактично кожну націю буде вважано ціллю.

О, якби народ Божий усвідомлював близьку загибель тисяч міст, тепер майже відданих ідолопоклонству! . . .

Беззаконня майже досягло своєї межі. Сум'яття охопило світ, і великий жах незабаром прийде на людей. Кінець уже дуже близько. Ми, які знаємо істину, повинні готуватися до того, що незабаром вразить світ як приголомшлива несподіванка. Review and Herald, 10 вересня 1903 р.

У віршах одинадцятому й дванадцятому Росія, цар півдня, переможе проксі-армію папства, представлену нацистським режимом, який спрямовує українські воєнні зусилля і який підтримується попередньою проксі-армією папства — Сполученими Штатами. У Другій світовій війні проксі-армією папства, царя півночі, проти комуністичної Росії був нацистський режим Німеччини, і та проксі-армія зазнала поразки, так само, як вона знову зазнає поразки в Україні найближчим часом.

Третя проксі-війна представлена у віршах тринадцятому—п'ятнадцятому й була звершена в давній історії битвою при Панії. Третя проксі-війна буде здійснена Сполученими Штатами, проксі-військом папства, і цар півночі переможе в цій битві атеїзм, як він переміг у першій проксі-війні (холодній війні). У першій і третій проксі-війні цар півночі — папство — перемагає царя півдня (Радянський Союз), а потім перемагає Організацію Об'єднаних Націй. Його проксі-військом у тих двох битвах були і знову будуть Сполучені Штати.

Після перемоги Путіна в Україні Трампа буде переобрано як восьмого президента, тобто одного з семи президентів, що царювали у Сполучених Штатах відтоді, як у 1989 році здійснилася перша проксі-війна (холодна війна), що була часом кінця для реформаторського руху третього ангела. Трамп представляє республіканський риг на земному звірі, і він отримав смертельну рану від руки звіра «woke»-атеїзму у 2020 році, на сповнення того, що в одинадцятому розділі Об'явлення два свідки були вбиті на вулиці.

Future for America представляє справжній протестантський риг в ідентичний історичний період, а в 2020 році Future for America отримала смертельну рану від рук звіра «woke»-атеїзму. У 2023 році, через двадцять два роки після 2001-го, Михайло зійшов, щоб розпочати процес воскресіння могутнього війська, представлений Єзекіїлем, Іваном, Даниїлом та Ісаєю, яке буде піднесене як знам'я під час скорого запровадження недільного закону.

У 1856 році філадельфійський міллеритський рух перейшов у лаодикійський міллеритський рух і тоді й там відкинув зростаюче світло щодо семи часів, а потім у 1863 році повністю завершив своє повстання. Міллерити перейшли від стану, представленого шостою церквою — Філадельфією, до досвіду сьомої церкви, і цей поворотний момент узгоджується з історією 2023 року, коли лаодикійський рух Future for America переходить від досвіду

сьомої церкви назад до досвіду шостої церкви — Філадельфії. У цьому пророчому застосуванні істинний протестантський ріг, як і республіканський ріг, стає восьмим, що був із семи.

Ключем до розпізнання того, що українська війна є другою проксі-війною, є «фортеця» десятого вірша та сьомого вірша. У сьомому вірші, який символізував отримання папством своєї смертельної рани в 1798 році, цар півдня увійшов до «фортеці» царя півночі, і це сповнилося тоді, коли генерал Наполеона увійшов до Ватикану й узяв папу в полон. Цар півдня увійшов до фортеці. У десятому вірші цар півночі, який представляє папство та його проксі-армію — Сполучені Штати, — змінив структуру Радянського Союзу, але залишив «фортецю» стояти. «Фортеця» була головою, столицею — це була Росія.

Але «голова», або фортеця, може бути встановлена лише на підставі двох чи трьох свідків, використовуючи книгу Ісаї, сьомий розділ, вірші 7 і 8. Вірші 8 і 9 сьомого розділу Ісаї слугували головним орієнтиром для серії статей Хірама Едсона про «сім часів», які були опубліковані у 1856 році. Ті два вірші, що встановлюють, що Росія є фортецею, яка переважає в нинішній війні в Україні, є також двома віршами, які визначають початкову точку для обох «семи часів» проти північного та південного царств Ізраїлю. Десятий вірш одинадцятого розділу визначає зовнішнє видіння, яке, за вченням сестри Вайт, ґрунтується на піднесенні та падінні царств.

«Із злетів і падінь народів, як це ясно показано в книгах Даниїла та Об'явлення, ми маємо навчитися, наскільки марною є лише зовнішня, світська слава. Вавилон з усією своєю силою та пишнотою, подібних до яких наш світ відтоді не бачив, — силою та пишнотою, що людям того часу здавалися такими стійкими й тривалими, — як же цілковито він минув! Як „цвіт трави“, він загинув. Якова 1:10. Так само загинули Мідоперське царство та царства Греції й Риму. І так само гине все, що не має за підвалину Бога. Лише те, що пов'язане з Його задумом і відображає Його характер, може встояти. Його принципи — єдине непохитне, що знає наш світ». Пророки і царі, 548.

Три проксі-війни «ясно показані в книгах Даниїла та Об'явлення», і ключем до цієї істини є «фортеця» десятого вірша одинадцятого розділу книги Даниїла. Але десятий вірш також стосується внутрішнього видіння, бо початкова точка для обох «семи часів» також визначена в Ісаї, розділ сьомий, вірші вісім і дев'ять. Зовнішнє і внутрішнє неможливо відокремити, і два періоди по дві тисячі п'ятсот двадцять років є також двома палицями Єзекіїля, які, будучи з'єднані разом, представляють запечатання ста сорока чотирьох тисяч, що є поєднанням Божественного з людським.

Досвід Даниїла з каузативним видінням «таґах» представляє ту лінію пророцтва, де Михаїл сходить і воскрешає Свій народ останніх днів. Це воскресіння відображає кроки, які Христос звершує, щоб поєднати Свою Божественність із людською природою Свого народу останнього часу. Воно здійснюється через поєднання Божественного розуму з людським розумом, так що вони мають один розум, і здійснюється це в тронному залі, у Святому Святих, що є тією «твердинею», яку сестра Вайт визначає як «цитадель» (твердиню) душі.

У тронній залі Божий народ останніх днів отримує розум Христів і тоді їх посаджують разом із Христом у небесних місцях. Небесне місце, де сидить Христос, — це твердиня, або голова храму. Храм тіла має нижчу природу, якою є плоть, тобто тіло. Він також має вищу природу, якою є розум. У десятому вірші одинадцятого розділу книги Даниїла ключ, що позначає твердиню зовнішнього видіння, також позначає твердиню внутрішнього видіння і, роблячи це, окреслює історію, у якій роги республіканізму та протестантизму переходять у образ звіра (республіканізм) або в образ Бога (істинний протестантизм). Обидва роги тоді стають тим восьмим, що є з семи.

Отже, справжнім рогом протестантизму є філадельфійський ріг, що є могутнім військом Єзекіїля та знаменом Ісаї, яке підіймається у війні проти образу звіра — спершу у Сполучених Штатах, а потім у світі. Одинадцятий розділ книги Даниїла, вірш десятий, визначає той момент у священній історії, коли починається з'єднання палиць. Українська війна почалася у 2014 році, але лише у 2022 році Росія почала вторгнення в Україну. У 2023 році, через двадцять два роки після 2001 року, Михайл розпочав Свою працю воскресіння тих, хто зазнав свого першого розчарування, на сповнення притчі про десятьох дів у 2020 році. Спершу Він підняв «голос», який тепер волає в пустелі. У липні 2023 року той голос почав волати, і це був той самий голос, що був піднятий на початку реформаційного руху третього ангела у 1989 році, бо Ісус завжди ілюструє кінець початком.

«Голос», що волає в пустелі, почав звучати через представлення першого розділу книги Об'явлення, де поєднання Божественності з людяністю представлено як Об'явлення Ісуса Христа, об'явлення, що відкривається безпосередньо перед закриттям часу випробування. Даниїл пережив це об'явлення у десятому розділі, у «каузативному» видінні. Поєднання Божественності з людяністю в перших віршах Об'явлення представляє найважливішу істину, згідно з правилом першої згадки. Поєднання Божественності з людяністю, яке є запечатанням ста сорока чотирьох тисяч, здійснюється Словом Божим. Це Слово дається від Отця Синові, Який дає його Своему ангелові, а той потім передає вістку людському представникові. Перші два ступені представлені Божественністю. Ці два ступені мають ту відмінну рису, що другий ступінь Божественності представляє Божественність, Яка створила все. Наступні два ступені представлені Божими творіннями. Перший ступінь — це непалий ангел, а другим виявом Божого творіння був той, кому була дана сила відтворювати за своїм родом. Цей четвертий ступінь, що представляє людство, мав тоді взяти вістку й послати її до церков, щоб церкви могли «читати і слухати» те, що було в ній написано.

Ми продовжимо це дослідження у наступній статті.

Об'явлення Ісуса Христа, яке Бог дав Йому, щоб показати Своїм слугам те, що має незабаром статися; і Він послав і подав це знаками через Свого ангела Своему слугі Іванові, який засвідчив Боже слово і свідчення Ісуса Христа, та все, що бачив. Блаженний, хто читає, і ті, що слухають слова цього пророцтва та зберігають написане в ньому, бо час близький. Іван — до семи церков, що в Азії: Благодать вам і мир від Того, Хто є, і Хто був, і Хто має прийти; і від семи духів, що перед Його престолом; і від Ісуса Христа, вірного Свідка, первістка з мертвих і Володаря над царями землі. Йому, Хто

полюбив нас і обмив нас від наших гріхів Своєю кров'ю, і зробив нас царями й священиками Богові й Своему Отцеві, — Йому слава й влада на віки віків. Амінь. Ось Він іде з хмарами; Його побачить кожне око, і ті також, хто проколов Його; і всі племена землі будуть ридати через Нього. Так, амінь. Я Альфа й Омега, Початок і Кінець, говорить Господь, Той, Хто є, і Хто був, і Хто має прийти, Всемогутній. Я, Іван, який також є вашим братом і співучасником у скорботі, і в царстві, і в терпінні Ісуса Христа, був на острові, який зветься Патмос, за Боже слово і за свідчення Ісуса Христа. Я був у Дусі в день Господній і почув позаду мене гучний голос, немов сурми, який казав: Я Альфа й Омега, Перший і Останній; і: Що ти бачиш, напиши в книгу, і пошли до семи церков, що в Азії: до Ефеса, і до Смирни, і до Пергама, і до Тіятири, і до Сардів, і до Філадельфії, і до Лаодикії. Об'явлення 1:1–11.